

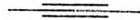
RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGES

BERÄTTELSE

FÖR ÅR 1935

TILL

RIKSDAGENS BANKUTSKOTT

HELSINGFORS 1936
STATSRÅDETS TRYCKERI

Det ekonomiska livet i Finland år 1935.

Innehåll:

	Sid.		Sid.
<i>Det ekonomiska livet i Finland år 1935</i>	3	Bankens förhållande till staten	14
Industrin	3	Bankens bokslut	14
Lantbruket	4	<i>Av Bankfullmäktige handlagda ärenden</i>	18
Arbetsmarknaden	5	Inlösen av sedlarna	18
Utrikeshandeln	6	Pensionerna	18
Inrikeshandeln	7	Avskrivningen av värdelösa fordringar . .	18
Samfärdseln	7	Revisionen	18
Pennyngmarknaden och kapitalmarknaden . .	7	Granskningen av lånerörelsen och valuta-	
Ränteföten	8	handeln	18
Betalningsbalansen och kapitalrörelsen . . .	8	Inventeringen och inspektionen av avdel-	
Finska markens värde och prisnivån	9	ningskontoren	18
<i>Finlands Banks verksamhet</i>	10	Bankens historia	19
Pennyngvärdet och valutahandeln	10	Under Bankfullmäktiges inseende stående	
Utlåningen	10	fonder	19
Räntesatserna	12	Kontrollanterna vid avdelningskontoren . .	19
Sedelstocken	13	Bankfullmäktige och revisorer	20

Den betydande förbättring i konjunkturererna, som ägde rum åren 1933 och 1934, fortgick även under år 1935. Stegringen skedde emellertid i allmänhet långsammare och synes den på en del områden till och med ha avstannat. I synnerhet inverkade den försämring på den internationella trävarumarknaden, som inträdde på hösten 1934, i avsevärd grad på vårt lands folkhushållning, vilken alltid är känslig för utvecklingen av trävaruexporten. Då denna marknad i slutet av året ficks stabiliserad, var läget vid årets slut mer lovande än vid dess början.

Industrin.

Den stegrade livaktigheten inom produktionsverksamheten fortgick på de flesta områden av industrin. Sålunda steg industrins produktionsvolym enligt Unitas index från 140 år 1934 till 150 senaste år, samtidigt som index för dess värde ökades från 120 till 124 poäng. Såväl stegringen i volymen som i värdet var mindre än under föregående år. Stegringen i volymen var nämligen enligt förhandsberäkningar 7 % mot 22 % för föregående år och ökningen i värdet endast 3 % mot 24 % år 1934. En jämförelse med de toppsiffror, som nåddes under den föregående högkonjunkturen år 1928, visar, att industrins produktionsvolym enligt ifrågavarande index under redogörelseåret översteg den då nådda volymen med 22 % och att även dess värde steg till den nivå, som då nåddes.

Utvecklingen på olika områden var mycket olikartad. Medan ökningen i produktionen år 1934 ungefärligen i samma mån berodde av utvidgningen i exportindustrins och hemmamarknadsindustrins produktion, berodde den senaste år i huvudsak av den senare, medan däremot exportindustrin såsom helhet betraktad gick tillbaka.

Hemmamarknadsindustrins produktion stegrades under redogörelseåret såväl till sin volym som till sitt värde med ungefär 12—13 % eller något mindre än året därförinnan, men är det anmärkningsvärt, att den i bägge avseenden överskred den rekordnivå, som nåddes år 1928. Ökningen i produktionen är gemensam för alla de viktigaste industrigrenarna.

Den kännbaraste stegringen ägde rum inom metall- och maskindustrin, vars produktionsvärde ökades med över 21 %, samt inom sten-, ler- och glasindustrin, för vilken motsvarande stegring var inemot 19 %. Värdet för närings- och njutningsmedelsindustrin ökades däremot med endast 8 %.

Exportindustrins totala produktion ökades icke mer efter den markanta stegringen föregående år utan produktionsvolymen höll sig oförändrad och nedgick värdet med cirka 10 %. Det oaktat var volymen kännbart (27 %) större än år 1928, medan värdet av produktionen understeg ifrågavarande rekordsiffra med 9 %.

Denna tillbakagång berodde enbart av sågindustrin, vars avsättningsmarknad begynt försvagas redan under senare hälften av år 1934. Redogörelseåret begynte så-

lunda under ogynnsamma förbud och under året försämrades trävarumarknaden ytterligare. Förbrukningen var mycket svag överallt utom i England, där den var god, men även där förhöllo sig köparna, som lågo inne med stora lager, avvaktande i början av året. Förhandlingar om placeringen av de ryska trävarorna ledde efter många öden till ett avtal, som innebar en kännbar prissänkning. Även de finska trävaruexportörerna voro tvungna att flere gånger sänka sina priser. I slutet av oktober, då de ledande firmorna redan hade placerat sin produktion, observerades dock, att nedgången i prisen varit onödigt häftig, varför för de återstående varumängderna kunde erhållas ett något bättre pris. I början av december lyckades man få till stånd ett avtal mellan de viktigaste trävaruexporterande länderna, i vilket bl. a. garanterades åt Finland en tillfredsställande exportkvantitet. En följd härav var, att trävarumarknaden stabiliserades i slutet av året och att även i prisen begynte framträda en mindre stegring. Exporten av sågade varor var under redogörelseåret endast något mindre än under föregående år, nämligen 1,041,500 standards mot 1,086,900 standards år 1934. Den exporterade mängden var sålunda avsevärt större än åren 1933 och 1932. På grund av de ogynnsamma prissförhållandena minskades åter den inkomst landet erhöi för sågade varor, vilken inkomst år 1934 belöpte sig till 2,213 milj. mark, till 1,828 milj. eller med inemot $\frac{1}{5}$.

De övriga grenarna av exportindustrin kunde däremot öka sin export, även om prissförhållandena för det mesta gestaltade sig otillfredsställande.

Exporten av olika slag av trävaror utvecklades under redogörelseåret på följande sätt. Exporten av faner stegrades från 115,000 ton till 127,000 ton eller med 10 %, exporten av trådrullar från 5,900 ton till 6,100 ton eller med 3 % och utförseln av

övriga trävaror från 3,300 ton till 4,100 ton eller med 24 %, medan åter exporten av möbler nedgick från 1,900 ton till 1,200 ton eller med 37 %. Exporten av runt virke var något mindre, av gruvstolpar exporterades 1,818,000 m³ mot 1,808,000 m³ och av slipved 1,217,000 m³ mot 1,333,000 m³ föregående år. Inalles inkom till landet för trävaror och runt virke 808 milj. mark mot 748 miljoner år 1934.

Pappersindustrins produktion stegrades avsevärt oberoende av de på en del områden fastställda begränsningarna, vilka stöda sig på avtal, och stegrades exporten likaså. Utförseln av pappersmassa steg från 249,000 ton till 289,800 ton eller med 16 %, exporten av sulfitecellulosa från 597,200 ton till 688,700 ton, vilket motsvarar en stegring av 15 %, exporten av sulfatcellulosa från 204,900 ton till 235,000 ton eller med 15 %, exporten av papper från 355,800 ton till 376,100 ton eller med 6 % samt utförseln av papp från 64,300 ton till 66,100 ton motsvarande en stegring av 3 %. Exporten av alla dessa alster var större än för något tidigare år. Deras exportvärde har dock icke ökats lika kraftigt som exportvolymen. Exportvärdet var inalles 2,516 milj. mark eller 10 % större än år 1934.

Byggnadsverksamheten tog ett kännbart uppsving. I Helsingfors fullbordades 124 byggnader, vilka hade ett kubikmått av 940,000 m³ mot 47 byggnader och 309,900 m³ år 1934. Antalet fullbordade nya bostadsrum var 4,205, medan motsvarande tal föregående år var endast 1,836. För jämförelsens skull kan nämnas, att under tiden för den senaste byggnadshaussen, år 1928, antalet färdigställda bostadsrum översteg 16,000.

Lantbruket.

Resultatet av lantbruket är endast delvis beroende av konjunkturerna och beror

lika mycket av naturförhållandena. På grund av ogynnsamma klimatiska förhållanden blev skörden avsevärt sämre än år 1934. Enligt förhandsuppgifter minskades skördemängden för de viktigaste sädeslagen på följande sätt: av korn och havre med 17 %, av råg med cirka 9 % och av vete med 1 %. Däremot erhöi rekordskördar av potäter och odlad hö, av den förra 16 %, av den senare 10 % större än år 1934. På grund av regn led skördens kvalitet avsevärd skada.

Den totala skörden utgjorde senaste år enligt förhandsuppskattning 3,503 foderenheter och var alltså något mindre än föregående år, då den utgjorde 3,588 foderenheter, men större än året därförinnan. Minskningen i värdet av skörden var däremot större; enligt förhandsuppskattning var värdet av densamma 4,872 milj. mark mot 5,223 miljoner föregående år.

Å andra sidan ha konjunkturerna sedan länge i så måtto varit förmånliga för lantbruksproducenterna, att prisstegringen å flere produkter av kreatursskötsel, vilken begynte redan år 1934, fortgick under redogörelseåret. I synnerhet var priset på smör, ost, mjölk och nötkött under redogörelseåret kännbart högre än under närmast föregående år. Prisindex för lantbruksprodukter var senaste år i genomsnitt 75 (medelpriset för åren 1926—28 = 100) eller 5 poäng högre än år 1934 och index för december var 80 mot 77 ett år tidigare och 70 vid utgången av år 1933. Denna utveckling i prisen berodde i huvudsak av utvecklingstendensen på världsmarknaden, medan inverkan av statens omfattande stödåtgärder till största delen inskränkte sig därtill, att prisnivån för inhemska lantbruksprodukter fortfarande höll sig avsevärt högre än importprisen. Å andra sidan stego även prisen å lantbruksförmödenheter och lantbruksarbetarnas löner: de förra från i genomsnitt 86 till 90, de senare från 82 till 85. Prisstegringen för förmö-

denheterna berodde i huvudsak av fördyringen på kraftfoder.

För exporten av lantbruksprodukter inflöt under det gångna året till landet mer pengar än under de föregående åren oberoende därav, att exportmängderna, dels på grund av en stegring i den inhemska förbrukningen, dels på grund av spärråtgärder från utlandets sida, delvis minskades. Sålunda nedgick smörexporten från 11,098 ton till 10,243 ton och exporten av ägg från 9,954 ton till 8,730 ton, medan åter av olika slag av kött utfördes 5,712 ton mot 3,226 ton år 1934 och av ost 4,248 ton mot 3,866 ton nyssnämnda år. Inalles inbragte exporten av animaliska livsförmödenheter år 1935 455 miljoner mark eller nära 14 % mer än år 1934.

Till en stegring av lantbruksbefolkningens levnadsstandard och köpkraft bidrog även den avsevärda inkomst, som erhöi från skogarna samt skogs- och flottningsarbetena. Enligt uppskattning erhöi lantbruksbefolkningen under avverkningsperioden 1934—35 av dessa källor inkomster till ett belopp av cirka 2,050 milj. mark mot 1,950 för föregående avverkningsperiod och endast en fjärdedel därav, då depressionen var som svårast. Oaktat dessa gynnsamma omständigheter och ehuru räntefoten befann sig i nedgång och man från statens sida fortsatte med verksamheten för stabiliseringen av lantbrukets skulder, kunde talrika jordbrukslägenheter icke hindras från att gå omkull. Vid exekutiva auktioner försålde sålunda under redogörelseåret 2,506 lägenheter. Denna siffra var dock avsevärt lägre än motsvarande tal för de två närmast föregående åren, 3,428 och 4,267.

Arbetsmarknaden.

Då produktionsverksamheten på flere områden blev livligare, fortgick å arbetsmarknaden den tendens till förbättring,

som iakttagits under de närmast föregående åren. Vid ingången av redogörelseåret voro i statens kortregister över arbetslösa upptagna cirka 19,200 arbetslösa och under januari—mars stegrades antalet arbetslösa till över 22,000, men nedgick snabbt under vårens lopp. Vid utgången av juli fanns det endast 3,700 arbetslösa, varför man kan säga, att den egentliga konjunkturarbetslösheten då hade upphört. På hösten framträdde återigen säsongarbetslöshet, vilken i slutet av december av särskilda orsaker, minskning och uppskov i skogsarbetena, steg rätt så högt eller till 17,800 personer. I jämförelse exempelvis med åren 1933—31, då antalet arbetslösa var resp. 41,000, 82,600 och 87,300, ha förhållandena dock avsevärt förbättrats. Härvid bör emellertid beaktas, att principerna för anteckning i statens arbetslöshetsregister något ändrats under årens lopp, varför siffrorna icke fullt motsvara varandra. Arbetsmarknaden var under hela året lugn och ha inga större arbetskonflikter förekommit. Någon allmän arbetslöshetsstatistik föreligger icke, men ha exempelvis skogsarbetarnas löner stegrats med i medeltal cirka 8 %.

Utrikeshandeln.

Uppsvinget i utrikeshandeln fortgick under år 1935. Värdet av hela handelsutbytet med utlandet var 11,548.0 milj. mark mot 11,002.4 miljoner föregående år. Handelsutbytet var sålunda till sitt värde 46 % större än år 1931, då det var som lägst, men fortfarande cirka 19 % mindre än vid toppen för senaste högkonjunktur. Detta beror dock på de förändrade prisförhållandena; till sin volym var utrikeshandeln mer omfattande än under något tidigare år. Stegringen i utrikeshandeln under senaste år berodde i första hand på en ökad livaktighet i *importen*. Dennes

volym var nämligen 11 % större än föregående år och dess värde ökades med 567.7 milj. mark till 5,344.1 miljoner. Även *exporten* ökades till sin volym med ungefär 6 %, men nedgick dess värde på grund av ofördelaktiga prisförhållanden med 22.1 milj. mark och belöpte sig sålunda till 6,203.9 miljoner.

Ökningen av *exporten* berodde i huvudsak på en stegring i utförseln av träförädlingsindustrins produkter; i samma riktning inverkade ökningen av exportkvantiteterna för en del lantbruksprodukter och förbättringen i prisen för en del andra, medan åter *exporten* av sågade varor inbragte mindre än år 1934.

Den kraftiga stegringen i *importen* berodde främst på avsevärda investeringar och på uppsvinget i den industriella verksamheten samt endast till en ringa del på en stegring i konsumtionsförmågan. Sålunda ökades värdet av importerade maskiner med 245.0 milj. mk, värdet av råvaror med 179.7 miljoner och av färdiga industrialster med 158.6 miljoner mark. Däremot var *importen* av närings- och njutningsmedel 15.6 milj. mark mindre än för närmast föregående år. Denna minskning berodde delvis på att en del importvaror blevo billigare, dels åter därpå, att en del av *importen* av vissa varor på grund av väntade tullnedsättningar framsköts till januari 1936. Av hela *importen* kom drygt 64 % på varor, som tjäna produktionen och 36 % på varor, som direkte användas till konsumtion.

Då värdet av *importen* ökades samtidigt som värdet av *exporten* nedgick, gestaltade sig handelsbalansen icke lika förmånlig som närmast föregående år, då exportöverskottet var sällsynt stort. En dylik förändring av handelsbalansen var även att vänta. Men då exportöverskottet även under senaste år ännu var så stort som 859.8 milj. mark, kan resultatet anses mycket tillfredsställande.

Inrikeshandeln.

En förbättring i konjunkturerna ägde rum även inom inrikeshandeln, vars försäljning tog ett uppsving på de flesta områden. Speciellt kan konstateras, att ökningen i konsumtionen icke inskränkte sig blott till de oundgängligaste konsumtionsvarorna, utan att man på många håll övergick även till dyrare varukvaliteter. Den förbättring i köpförmågan, som framträder på grund av dessa omständigheter, belyses därav, att försäljningen för en del stora partiaffärer stegrats med 14 % i jämförelse med år 1934. Försäljningen var sålunda 38 % större än år 1932, då den var som lägst, och nådde redan den nivå, som rådde före krisen.

Samfärdseln.

Ökningen i samfärdseln, som år 1934 varit jämförelsevis snabb, avstannade senaste år. Orsaken var närmast nedgången i *exporten* av trävaror. Tonnaget för från utlandet anlända och till utlandet avgångna fartyg var ungefärligen lika stor som år 1934, men den per järnväg transporterade mängden gods sjönk med 4 % från den föregående år nådda toppsiffran.

Penning- och kapitalmarknaden.

Utmärkande för penning- och kapitalmarknaden var den för våra förhållanden sällsynta lättnaden, vilken under årets lopp efterhand framträdde allt tydligare. Detta berodde å ena sidan på det rikliga tillflödet av sparkapital till kreditinrättningarna, å andra sidan på den i förhållande till det ekonomiska livets intensitet ringa efterfrågan på kredit. I grunden berodde den, likasom för de föregående åren, på den gynnsamma betalningsbalansen.

Tillflödet av depositioner till kreditinrättningarna, som i början av året var rikligt, påverkades på hösten oförmånligt såväl av svårigheterna i bärgningen av skörden som av svagheten i trävarumarknaden. Resultatet var, att ökningen i depositionerna, då affärsbankernas checkräkningar icke beaktas, stannade vid 820.9 milj. mk, d. v. s. vid ett något mindre belopp än år 1934, då ökningen var avsevärt större än för de föregående krisåren.

Vad å andra sidan kreditgivningen beträffar, kan man konstatera, att den inskränkning i affärsbankernas kreditgivning, som ägt rum ända sedan krisens utbrott, icke mer fortsatte under senaste år. Ökningen i kreditgivningen var visserligen obetydlig, endast 35.0 milj. mk, men förtjänar den uppmärksamhet som symptom för utvecklingsriktningen. Även Finlands Banks kreditgivning, som de föregående åren minskats, ökades senaste år med 109.5 milj. mk. Hela ökningen var sålunda 144.5 milj. mk eller 2 %, medan däremot kreditgivningen under föregående år minskades med 269.2 milj. mk eller 3 %. Ökningen i bankernas kreditgivning hade senaste år uppenbarligen varit kännbart större, om icke obligationsmarknaden varit så livlig, att flere affärsföretag kunde stabilisera sina tidigare bankkrediter i form av långfristiga obligationslån. Enligt disponibla uppgifter nyemitterades obligationslån till ett nominellt belopp av över 800 milj. mk, alltså något mer än föregående år. I nämnda belopp ha icke medräknats egentliga konverteringslån, vilkas summa steg till inemot 300 milj. mk.

Affärsbankernas ställning var under hela redogörelseåret mycket lätt och deras likviditet, som redan vid början av året var god, förbättrades fortgående under årets lopp. Medan affärsbankernas kreditgivning i Finland i allmänhet är kännbart större än inlåningen, under kristider t. o. m. mycket större, var förhållandet

under senaste år det motsatta. Vid årets början var inlåningsöverskottet 221.2 milj. mk och steg från detta belopp småningom till 517.6 miljoner på årets sista dag. Vid dessa förhållanden behövde ingen enda av affärsbankerna tillgripa rediskontering, utan hade en del av dem tvärtom svårigheter att finna lämpliga placeringar. På denna grund höllo sig affärsbankernas kassor stora och stego från 399.2 milj. mk vid redogörelseårets början till 633.3 milj. vid dess slut. Även de övriga kreditinrättningarna hade placeringssvårigheter bl. a. på grund därav, att affärsbankernas inlåning av andra kreditinrättningar under redogörelseåret ökades med 91.3 milj. mark och uppgick vid årets utgång till 817.6 miljoner.

Affärsbankernas utländska placeringar voro i början av årets sällsynt stora och överskredo avsevärt motsvarande belopp av skulder till utlandet. Sedermera minskades de utländska nettotillgodohavandena och nedgingo till 181.9 milj. mark på årets sista dag mot 371.7 miljoner ett år tidigare. Försämringen i bankernas förbindelser gentemot utlandet berodde på återbetalningen av en del långfristiga lån.

Finlands Banks ställning förblev, såsom i det följande skall påvisas, under hela året mycket stabil.

Lättnaden i penningmarknaden kan utom av det föregående ytterligare åskådliggöras på många sätt. Här må blott nämnas, att antalet anhängiggjorda konkurser, som år 1931 steg till 2,417 och som år 1934 sjunkit till 804, ytterligare nedgick under redogörelseåret till 724, samt att antalet protesterade växlar var endast 2,760 mot 4,013 föregående år och 26,343 för krisåret 1931. Deras kapitalvärde steg på grund av en enstaka större konkurs till 23.5 milj. mark mot 18.8 milj. mark år 1934 och 162.7 milj. mark år 1931. Fondbörsens omsättning var mindre än år 1934, under vilket år noteringarna snabbt stego, men kur-

serna på aktier och obligationer höllo sig på den höga nivå som de nått i slutet av föregående år. Aktiekurserna stego i genomsnitt enligt Unitas index till 143 poäng mot 133 poäng år 1934 och 99 poäng år 1932. Motsvarande indextal för kurserna å obligationer voro 128, 122 och 96.

Räntefoten.

I december 1934 hade Finlands Banks diskonträranta sänkts till 4 % och sänkte kreditinrättningarna från den 1 januari 1935 i enlighet med det beslut, som fattats av penninginrättningarnas gemensamma nämnd, räntan för sex månaders depositioner till $3\frac{3}{4}$ — $4\frac{1}{4}$ % och räntan å checkräkning till $1\frac{1}{2}$ —2 %. På denna exceptionellt låga nivå ha dessa räntor hållit sig oförändrade under hela redogörelseåret. I utlåningsräntorna framträdde däremot under hela året en tydlig nedgång, speciellt på de håll, där räntan varit hög. Affärsbankernas högsta utlåningsränta sjönk från $8\frac{1}{2}$ % till 8 % och i de största bankerna t. o. m. ännu lägre, samtidigt som tillämpningen av högre räntor i allmänhet nedgick. Medelräntan för dessa kreditinrättningars utlåning var vid redogörelseårets slut 6.35 % mot 6.82 % ett år tidigare. Då motsvarande medelräntor för inlåningen voro 3.34 och 3.68 %, inknappades räntemarginalen från 3.14 % till 3.01 %. Även sparbankernas räntemarginal nedgick något. Sänkningen i räntefoten kom tydligt till synes i de räntesatser, som tillämpades vid emitteringen av nya obligationslån, vilka räntor mestadels med en halv procent understego räntesatserna för de lån, som emitterades år 1934.

Betalningsbalansen och kapitalrörelsen.

De utgifter, vilka behövas för en uträkning av betalningsbalansen för år 1935

och för belysandet av kapitalrörelsen, stå icke ännu alla tillbuds. Det är dock möjligt att redan på förhand erhålla en generell uppfattning av dem. I det föregående har redan nämnts, att exportöverskottet var cirka 860 milj. mark. Det är känt, att summan av samtliga övriga inkomstposter i betalningsbalansen, då kapitalrörelsen icke beaktats, år 1934 överstego motsvarande utgifter med cirka 100 milj. mark. Då man beaktar nedgången i skulderna till utlandet och i räntorna är det sannolikt, att sistnämnda överskott var något större för redogörelseåret. På grund härav torde man kunna beräkna, att inkomsterna i betalningsbalansen under senaste år överstego beloppet av deras utgifter med minst 960 milj. mark. Detta överskott är visserligen mindre än för de tre närmast föregående åren, då överskottet av inkomsterna var i genomsnitt c:a 1,370 milj. mark, men är det såsom sådant mycket förmånligt.

Inkomstöverskottet i betalningsbalansen motsvaras av en lika stor förbättring i vårt lands skuldförhållande till utlandet. Enligt en förhandsuppskattning användes år 1935 ungefär 1,300 milj. mark till avkortning och återbetalning av utländska obligationslån, medan åter nya obligationer placerades i utlandet till ett nominellt belopp av 390 milj. mark. Det har beräknats, att de kortfristiga skulderna nedgingo med cirka 80 milj. mark, samtidigt som de kortfristiga tillgodohavandena, vilka användes för avkortning av den konsoliderade gälden, minskades med 330 milj. mark. Hela den kända utländska nettoskulden minskades sålunda med ungefär 660 milj. mark. Å andra sidan ökades Finlands Banks guldförråd med 149.5 milj. mark. Då detta guld är bokfört enligt den gamla guldpariteten, motsvarar det i

verkligheten guldköp å inalles 300 milj. mark, med vilket belopp vårt lands utländska likviditet förstärktes. Då största delen av det inköpta guldet vid årets utgång fortfarande befann sig i utlandet, utgjorde det även formellt en fordran på utlandet.

Finnska markens värde och prisnivån.

Liksom under de föregående åren, har finska markens värde hållit sig oförändrat i förhållande till det engelska pundet och har det sålunda i sitt förhållande till guldvalutorna varit underkastat samma växlingar som pundet. Dessa fluktuationer höllo sig dock inom trängre gränser än de föregående åren och återställdes genom dem förhållandet vid redogörelseårets slut till nästan samma punkt som vid årets ingång. Sålunda var noteringen för franska francs vid ultimo av året 305:— mk mot 304:25 mk ett år tidigare. Motsvarande noteringar för dollarn voro 46:15 och 46:05 mk.

I fråga om köpkraften höll sig finska marken mycket stabil. Utbrottet av det abessinska kriget och fruktan för ett allmännare krig förorsakade på hösten en prisstegring på världsmarknaden, vilken i Finland framträdde i form av en stegring i partiprisindex från 90 till 92 poäng. I november sjönk index åter till 91 och var den i genomsnitt för hela året 90 liksom för föregående år.

Levnadskostnadsindex var under redogörelseåret i genomsnitt 997 mot resp. 983 och 1,001 för de närmast föregående åren.

Ehuru prisnivån sålunda i sin helhet förblev nästan oförändrad, ha under året inträffat en del förändringar i inbördesförhållandet mellan prisen för olika varugrupper.

Finlands Banks verksamhet.

Penningvärdet och valutahandeln.

Den relativa stabilitet i världens penningförhållanden, vilken vidtog redan år 1933 efter den förvirring, som uppstod, då guldet år 1931 övergavs, fortfor under senaste år. Kurserna å de till den s. k. pundgruppen hörande ländernas mynt ha likasom föregående år hållit sig någorlunda fasta i förhållande till varandra. Pundets kurs i mark har sålunda fortfarande varit 227: —. Såsom redan tidigare nämnts, ha pundgruppens myntvärden i någon mån fluktuerat i förhållande till guldet, d. v. s. franska francs. Kursen å franska francs uttryckt i finska mark har varierat mellan 301: 75 mk och 320: — mk och var medelkursen för året 305: 67 mk. Finlands Banks dollarnotering har växlats mellan 45: 60 mk och 47: 95 mk, medan medelkursen för året var 46: 35 mk, vilket visar, att förhållandet mellan dollar och pund nått en större stabilitet än tidigare. Även Finlands Banks notering å tyska mark har fluktuerat proportionsvis mindre än under föregående år; den lägsta kursen var 1,838: — mk och den högsta 1,952: — mk, medan medelkursen var 1,866: 86 mk.

Oavsett denna tydliga ehuru långsamt skeende stabilisering av penningförhållandena har läget för flere valutor fortfarande varit osäkert och har intet av de länder, som i anledning av rubbningarna år 1931 övergävo guldmyntfoten, ännu återvänt till densamma. Ej heller i vårt eget land har man ansett tiden härför vara inne utan funnit nödigt att fortsätta med det temporära läget och fortfarande uppskjuta återgången till guldmyntfoten

till längre fram. På framställan av Bankfullmäktige har Finlands Bank genom förordning berättigats att till utgången av år 1936 avvika från de bestämmelser i dess reglemente, som gälla inlösen av sedlar.

Utvecklingen av de ekonomiska förhållandena i vårt land har, såsom av de i det föregående meddelade uppgifterna framgår, fortfarande utvecklats i gynnsam riktning. Likasom för flere föregående år har utrikeshandeln även för det gångna året givit ett betydande exportöverskott. Det allmänna ekonomiska läget har bildat en gynnsam grund även för bibehållandet av vårt mynts stabila värde, vilken uppgift icke mer på ett par år komplicerats genom sådana svårigheter, vilka under tidigare rådande osäkra förhållanden måste övervinnas.

Ökningen i valutaförrådet fortgick visserligen icke såsom under föregående år. Detta belöpte sig vid årets ingång till 1,328.0 milj. mk och växte intill slutet av maj till 1,415.9 milj. mk. Härefter började detsamma emellertid avtaga, med smärre växlingar, och utgjorde i slutet av året 1,266.9 milj. mk. Denna minskning är i själva verket endast skenbar och beror därpå, att Banken i slutet av året företog avsevärda guldinköp. Guldkassan var i slutet av året 149.5 miljoner mark större än i början av året.

Valutahandeln har under hela året varit fullständigt fri.

Utlåningen.

I Bankfullmäktiges berättelse för år 1934 berördes redan de två mycket betydande

omständigheter, i vilka uppsvinget inom vårt ekonomiska liv avspeglas inom ramen av Finlands Banks verksamhet. Den ena av dessa företeelser är den snabba nedgången i räntesatserna. Den andra är den omständigheten, att privatbankerna icke sedan oktober 1933 behövt anlita rediskonteringskredit i Finlands Bank. En dylik situation har icke inträffat sedan rediskonteringen allmännare togs i bruk. Den av Banken beviljade växelkrediten utgjordes alltså även under senaste år enbart av direkte diskonterade växlar.

Beloppet av diskonterade växlar, som i början av året var 542.9 milj. mk, stegrades de första månaderna av året så, att det ultimo april utgjorde 797.0 milj. mk. Därefter nedgick det åter och var i slutet av september endast 649.7 milj. mk. Beloppet av i slutet av året direkte diskonterade växlar var 669.1 milj. mk, vilket är 126.2 milj. mk mer än motsvarande belopp i början av året. Totalbeloppet av hypotekslånen nedgick under året med 18.9 milj. och kassakreditivlånen ökades med 2.1 milj. mk.

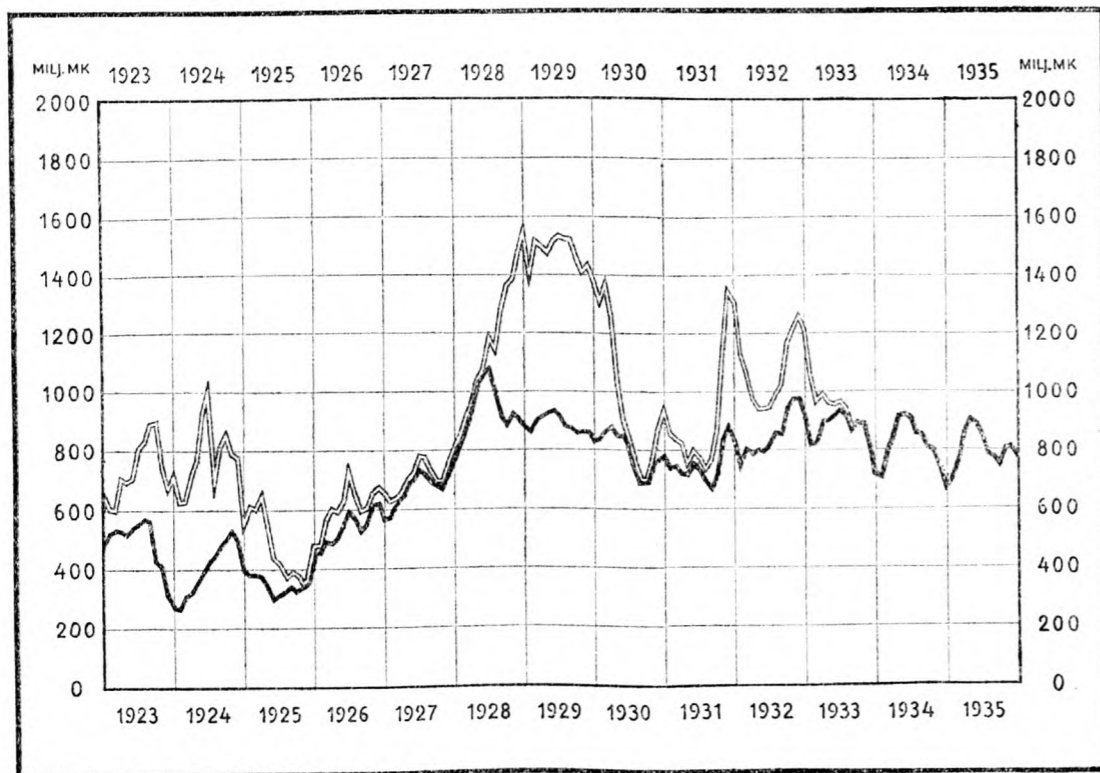
Bankens hela inhemska utlåning belöpte sig vid årets början till 672.4 milj. mk, den ökades till slutet av april till 905.4 milj. mk, men nedgick därefter så, att den vid årets slut var 781.9 milj. mk eller 16.3 % större än i början av året.

Totalbeloppet av Bankens inhemska utlåning uppgick vid årets slut till ungefär hälften av de åren 1928 och 1929 nådda maximibeloppen. Det högsta beloppet av den inhemska kreditgivningen vid slutet av resp. månader var nämligen år 1928 1,556 milj., år 1929 1,533 milj., år 1930 1,372 milj., år 1931 1,349 milj. och 1932 1,259 milj. mk. Bankens utlåning befann sig i slutet av senaste år på den nivå, vilken dess årliga maximibelopp vanligen nådde under tidigare normala år. Kreditgivningen för affärsverksamhet överskred nämligen före år 1928 endast en gång, d. v. s. år 1924, en miljard, men steg annars, då den var som högst, till 700—900 milj. mk.

De månatliga växlingarna i Bankens inhemska kreditgivning såväl beträffande de olika kreditformerna som totalbeloppet under år 1935 framgår av följande tabell.

Finlands Banks inhemska kreditgivning år 1935.

Utgången av månaden	Direkte diskonterade växlar milj. mk	Hypotekslån milj. mk	Kassakreditiv milj. mk	Rediskonteringar milj. mk	Summa milj. mk
1934					
December	542.9	64.3	65.3	—	672.4
1935					
Januari	606.4	43.3	54.3	—	704.0
Februari	659.7	42.4	61.9	—	764.0
Mars	750.5	42.3	67.8	—	860.6
April	797.0	44.1	64.3	—	905.4
Maj	783.7	44.2	62.0	—	889.9
Juni	749.0	44.2	57.2	—	850.4
Juli	690.3	43.7	49.3	—	783.3
Augusti	667.2	49.6	60.5	—	777.3
September	649.7	45.7	52.7	—	748.1
Oktober	687.0	51.1	68.0	—	806.1
November	683.7	45.5	79.3	—	808.5
December	669.1	45.4	67.4	—	781.9

Finlands Banks kreditgivning för affärsändamål åren 1923—35. Den undre linjen direkt, den övre total utlåning.

Vid årets slut innehöll Bankens portfölj inhemska växlar till ett belopp av 669.1 milj. mk, såsom redan nämndes alla direkt diskonterade. Växlarna utgjorde sålunda 85.6 % av Bankens inhemska kreditgivning. Denna proportion har på senare tider hållit sig ungefär oförändrad. Vid utgången

av år 1934 utgjorde växlarna 80.7 %, år 1933 80.3 %, år 1932 82.3 % och år 1931 82.8 % av hela den inhemska kreditgivningen.

De av Banken direkt diskonterade växlarna fördelade sig procentuellt på följande sätt:

	31/12 1926	31/12 1927	31/12 1928	31/12 1929	31/12 1930	31/12 1931	31/12 1932	31/12 1933	31/12 1934	31/12 1935
Exportindustrins växlar	46.12	53.86	55.82	59.07	63.02	64.41	65.47	78.53	87.98	85.31
Hemmamarknadsindustrins växlar	14.66	15.77	16.99	14.77	13.12	16.15	16.44	10.18	4.14	4.96
Handelsfirmors växlar	37.44	28.82	24.80	24.11	21.38	17.82	16.46	10.29	6.97	7.89
Övriga växlar	1.78	1.55	2.39	2.05	2.48	1.62	1.63	1.00	0.91	1.84

Räntesatserna.

Den andra av de speciella företeelser, som omnämndes i Bankfullmäktiges berättelse

för år 1934, och vilka inom ramen för Finlands Banks verksamhet avspeglade den gynnsamma utvecklingen av det ekonomiska läget, är, som redan nämndes, den

snabba nedgången i räntefoten. Bankens lägsta diskonto nedgick ju på tre år, från oktober 1931 till slutet av år 1934, till mindre än hälften, nämligen från 9 procent till 4 procent. Denna utveckling är enastående i Finlands Banks historia. Den lägsta diskontrantan höll sig under hela senaste år vid nämnda 4 procent, på vilken nivå den senast var år 1896 och under vilken den icke varit under hela den tid vårt land haft eget mynt och under vilken Finlands Bank alltså fungerat som vår egentliga statsbank.

Sedelstocken.

Utvecklingen av landets allmänna ekonomiska läge avspeglas givetvis även i centralbankens sedelstock sålunda, att under en depression efterfrågan på betalningsmedel avtager och att efterfrågan på dem åter ökas, då det ekonomiska livet tager ett uppsving. Så har det gått även med Finlands Banks sedelstock. Under hela den förra delen av kristiden visade Bankens sedelstock en relativt stark tendens att nedgå. I detta avseende inträffade en

vändning vid årsskiftet 1932—33, då sedelstocken uppgick till blott något över en miljard. Härefter har beträffande sedelstocken kunnat iakttagas en tendens till ökning, vilken blott då och då något avbrutits, och har densamma fortgått även under senaste år. I början av året var sedelstocken 1,277.4 milj. mk, nedgick först något för att sedan åter kännbart ökas och var densamma i slutet av mars 1,441.5 milj. mk. Härefter varierade dess belopp något, men höll sig dock hela tiden avsevärt större än sedelstocken under föregående år och uppgick vid utgången av året till 1,380.7 milj. mk, d. v. s. 103.3 milj. mk eller 8.1 % mer än i början av året.

Sedan den 31 december 1932, då sedelstocken nådde sitt minimum för ultimo av året, har den intill slutet av senaste år ökat med 295.4 milj. mk eller 27.2 %.

Följande sammanställning utvisar beloppen av de olika tillgångar, mot vilka Banken är berättigad att utgiva sedlar, vid utgången av år 1934 samt vid resp. kvartalslut senaste år.

	31/12 1934 milj. mk	30/3 1935 milj. mk	29/6 1935 milj. mk	30/9 1935 milj. mk	31/12 1935 milj. mk
Guldskassa	322.5	322.5	323.6	460.8	472.0
Korrespondenter i utlandet	1,328.0	1,317.2	1,333.7	1,259.4	1,266.9
Kreditiv i utlandet	—	—	—	—	—
Växlar å utländskt mynt	117.1	105.4	86.0	81.4	80.4
Obligationer å utländskt mynt	—	—	—	—	—
Banksedlar och kuponger å utländskt mynt	2.0	1.0	1.2	1.2	1.7
Växlar å finskt mynt	542.9	750.5	749.0	649.7	669.1
Summa	2,312.5	2,496.6	2,493.5	2,452.5	2,490.1

Täckningsförhållandet, som under de tre föregående åren förbättrats i mycket snabb takt, höll sig under senaste år i det stora hela oförändrat. Den primära sedeltäckningen (guldkassa och utländska valutor) var i slutet av år 1931 44.5 % och i slutet av år 1934 96.3 % av vid anfordran betalbara förbindelser. Täckningsförhållandet vid den sistnämnda tidpunkten kan redan

anses för exceptionellt starkt och det var att vänta, att det skulle ändras, så snart de vid anfordran betalbara förbindelserna började kännbart ökas. Så gick det även senaste år. Ehuru den primära sedeltäckningen ytterligare ökades med 88.4 milj. mk, ökades de vid anfordran betalbara förbindelserna ännu mer, nämligen med 363.5 milj. mk och nämnda täckningsförhållande

var sålunda vid årets slut 83.7 %. Där-
emot förblev den primära sedeltäckningens
förhållande till den viktigaste delen av de
vid anfordran betalbara förbindelserna, se-
delstocken, någorlunda oförändrad. Den
primära sedeltäckningen var vid utgången
av år 1934 129.2 % och senaste år 126.0 %
av sedelstocken.

Tidigare har redan omnämnts, att ökningen
i den primära sedeltäckningen beror
enbart på ökningen i guldkassan. I det
följande redogöres noggrannare för för-
ändringarna i de vid anfordran betalbara
förbindelserna.

Sedelutgivningsrätten utan avdrag för
bristande supplementär täckning har under
år 1935 varierat mellan 2,954.7 miljoner
mark (8/11) och 2,757.7 miljoner mark
(23/2). Motsvarande obegagnade sedelut-
givningsrätt har växlat mellan 1,196.0 mil-
joner mark (15/1) och 842.8 miljoner
mark (31/8). Dessa belopp utgjorde det
förra 41.9 och det senare 29.3 % av den
totala sedelutgivningsrätten.

I det följande jämföres noggrannare
Bankens sedelutgivningsrätt och dess an-
vändning vid utgången av senaste år med
motsvarande ställning i slutet av före-
gående år.

Sedelutgivningsrätt.

	^{31/12} 1934 milj. mk	^{31/12} 1935 milj. mk
Guldkassa och utländska valutor	1,650.5	1,738.9
Sedelutgivningsrätt där- utöver	1,200.0	1,200.0
Sedelutgivningsrätt	2,850.5	2,938.9

Begagnat belopp.

Utelöpande sedlar	1,277.4	1,380.7
Övriga avista förbindelser	370.3	622.7
Å beviljade kassakreditiv inestående	66.7	74.5
Begagnad sedelutgivnings- rätt	1,714.4	2,077.9

Sedelutgivningsreserv.

	^{31/12} 1934 milj. mk	^{31/12} 1935 milj. mk
Omedelbart disponibel ..	598.1	412.2
Beroende av ökad sup- plementär täckning	538.0	448.8
Total sedelutgivningsre- serv	1,136.1	861.0
Begagnat belopp och re- serv	2,850.5	2,938.9

Av sammanställningen framgår, att ge-
nom ökningen i guldkassan, som överskju-
ter minskningen i förrådet av utländska
valutor, sedelutgivningsrätten något ökats.
Den kännbara ökningen i utelöpande sed-
lar och speciellt i övriga vid anfordran
betalbara förbindelser har emellertid dock
lett till en minskning i sedelutgivnings-
reserven. Minskningen är 275.1 milj. mk.
Den totala sedelutgivningsreserven är dock
fortfarande större än vad i allmänhet varit
fallet under tidigare år. Minskningen i
Bankens kreditgivning, framförallt avsakna-
den av rediskonteringarna, har föranlett, att
av sedelutgivningsreserven en avsevärd del
är beroende av ökningen i den supplemen-
tära täckningen. Den disponibla reserven,
vilken även den oberoende av en avsevärd
minskning fortfarande är större än under
flertalet tidigare år, kan dock anses vara
tillräcklig.

Bankens förhållande till staten.

Statsverket har under året icke anlitat
kredit i Finlands Bank. Även å utländskt
mynt lydande finska statsobligationers räk-
ning har under året förblivit relativt oför-
ändrad med undantag för vid bokslutet
verkställda ändringar i bokföringsvärdet.

Banken har under året deltagit i kon-
verteringen av statens lån.

Bankens bokslut.

I det föregående har redan berörts flere
hänseenden, i vilka Finlands Banks ställ-

ning undergått förändringar under senaste
år. I det följande skall Bankens bilans
granskas mer i detalj.

Bilansen.

Olikheterna mellan Bankens bilanser för
senaste år och året därförinnan framgå ur
följande sammanställning:

T i l l g å n g a r:	^{31/12} 1934 milj. mk	^{31/12} 1935 milj. mk
Guldkassa	322.5	472.0
Korrespondenter i utlan- det	1,328.0	1,266.9
Kreditiv i utlandet	—	—
Växlar å utländskt mynt	117.1	80.4
Kuponger och utländska sedlar	2.0	1.7
Växlar å finskt mynt ..	542.9	669.1
Hypotekslån	64.3	45.4
Kassakreditiv	65.3	67.4
Obligationer å finskt mynt	84.7	190.7
Obligationer å utländskt mynt	273.1	223.2
Bankfastigheter och in- ventarier	12.0	12.0
Diverse räkningar	164.9	348.9
Summa	2,976.8	3,377.7

Skulder:

Utelöpande sedlar	1,277.4	1,380.7
Statsverkets upp- och av- skrivningsräkning	162.3	161.7
Övriga upp- och avskriv- ningsräkningar	181.1	401.7
Kreditiv i utlandet	—	—
Postremissväxlar	9.8	12.2
Korrespondenter i utlan- det	11.0	24.3
Grundfond	1,000.0	1,000.0
Reservfond	205.8	262.1
Bankfastigheter och in- ventarier	12.0	12.0
Diverse räkningar	6.1	22.8
Årets vinst	111.3	100.2
Summa	2,976.8	3,377.7

I sammanställningen väcker främst upp-
märksamhet ökningen i guldkassan med
149.5 milj. mk. Denna beror därpå, att
Banken, då guldets pris på sommaren var
relativt förmånligt och flere valutors ställ-
ning höll på att försvagas, fann det bäst
att investera medel i guld. Guldkassan har
fortfarande bokförts till den gamla, i 1925
års myntlag fastställda pariteten.

Såsom redan tidigare omnämnts, har det
i främsta rummet berott på det rikliga in-
köpet av guld, att valutaförrådet icke ökats,
ehuru den gynnsamma handelsbalansen
hade förutsatt det, utan har det tvärtom
något minskats.

De utländska växlarna, av vilka Bankens
innehav vid utgången av år 1933 var
371.0 milj. mk och vilka redan år 1934
mycket starkt minskades, nämligen till
117.1 milj. mk, ha fortgående minskats,
så att de i slutet av senaste år be-
löpte sig till endast 80.4 milj. mk. Då
dessa växlar till största delen varit in-
hemska firmors växlar, innebär denna
kännbara nedgång även för sin del en ökad
lättnad i penningmarknaden.

Beloppet av inhemska växlar samt av
hypotekslån och kassakreditiv har redan
tidigare berörts.

Beloppet av obligationer har under året
avsevärt varierat, enär lån konverterats i
rätt stor utsträckning. Slutresultatet för
året blev, att beloppet av obligationer i
finskt mynt avsevärt ökats och av sådana
i utländskt mynt något nedgått. Vid bok-
föringen av obligationerna ha fortfarande
följts tidigare tillämpade försiktiga prin-
ciper.

Bland skulderna väcker främst uppmärk-
samhet, att övriga upp- och avskrivnings-
räkningar än statsverkets avsevärt ökats.
Detta beror på privatbankernas rikliga
kassamedel.

Till reservfonden har överförts hälften
av vinsten för år 1934 samt av den andra
hälften det belopp, som återstod för Ban-
ken, 675,428: 40.

Vinst- och förlusträkningen. lusträkning under de två senaste åren framgår av följande sammanställning:

Gestaltningen av bankens vinst- och för-

	År 1934		År 1935	
	mk		mk	
Inkomster:				
Intressen å inhemsk utlåning	41,780,357:	11	38,433,604:	28
„ å korrespondenter i utlandet ...	16,258,622:	30	13,634,394:	25
„ å obligationer	39,002,044:	78	41,033,976:	11
Agio	22,540,665:	40	14,998,559:	83
Provisioner	4,750,094:	64	5,686,794:	25
Summa	124,331,784:	23	113,787,328:	72
Utgifter:				
Löner och arvoden	8,326,547:	80	8,371,879:	75
Pensioner och understöd	733,973:	30	778,194:	20
Bankfullmäktiges arvoden och expenser ..	155,180:	80	157,860:	80
Sedeltillverkningen	1,653,477:	15	1,983,437:	40
Diverse omkostnader	2,093,703:	56	2,250,067:	33
Nedskattning å obligationer och aktier	—	—	—	—
Avskrivning å inventarierna	18,044:	85	56,957:	—
Nettovinst	111,350,856:	77	100,188,932:	24
Summa	124,331,784:	23	113,787,328:	72

Vid en granskning av vinst- och förlusträkningen bör beaktas, att de faktorer, av vilka Bankens inkomster bestå, under det gångna året i allmänhet rönt inflytande i en inkomstminskande riktning. Beloppet av den av Banken beviljade krediten har varit i genomsnitt 2 % mindre än år 1934. Det lägsta diskontot, för vilket medeltalet år 1934 var 4.46 %, var under hela senaste år 4 %. Obligationsräntorna ha befunnit sig i sjunkande. Utländska kortfristiga krediter, vilka tidigare upptogos i betydande omfattning med bankgaranti, ha icke under senaste år förekommit i sådan utsträckning, att de av dem erhållna provisionsinkomsterna hade varit av någon betydelse. För de i utländska banker placerade valutorna erhållas blott låga räntor.

Dessa omständigheter återspeglas i Bankens inkomster. Speciellt anmärkningsvärd har minskningen varit i ränteinkomsterna

av den inhemska lånerörelsen, från 88.3 milj. mk år 1932 till 38.4 milj. mk senaste år. Bankens totala inkomster nedgingo senaste år med 10.5 milj. mk eller 8 % i jämförelse med föregående år.

Den på utgiftssidan framträdande ökningen i beloppet av pensioner beror av nya pensioner. Växlingarna i kostnaderna för sedeltillverkningen äro avhängiga av variationerna i behovet av nya sedlar samt av sedeltryckeriets övriga inkomster och utgifter.

Nämnevärda nybyggnader har Banken icke heller under det gångna året haft under uppförande, och skäl till avskrivningar å fastigheterna ha icke förefunnits. Mindre reparationskostnader ha efter vanligheten bokförts som utgifter för fastigheterna. Vad som använts till nyanskaffning av inventarier, har även nu helt och hållet avskrivits.

Bankens nettovinst gestaltade sig för senaste år c:a 11 milj. mk mindre än för år 1934.

Vinsten utgjorde:

År	milj.	mark
1924	65.4	
1925	82.7	” ”
1926	107.1	” ”
1927	116.7	” ”
1928	144.0	” ”
1929	150.7	” ”
1930	130.6	” ”
1931	110.7	” ”
1932	115.2	” ”
1933	112.4	” ”
1934	111.3	” ”
1935	100,188,932	mark 24 penni.

Av 1935 års vinst har hälften eller 50,094,466 mk 12 penni överförts till reservfonden. Av andra hälften går enligt statens inkomst- och utgiftsbudget för innevarande år 50,000,000 mk till staten. Därefter återstår av det gångna årets vinst för Banken odisponerade vinstmedel till ett belopp av 94,466 mk 12 penni. Bankfullmäktige föreslå, att

*dess*a vinstmedel, 94,466 mk 12 penni, överföras till Bankens reservfond.

Av Bankfullmäktige handlagda ärenden.

Inlösen av sedlarna.

Med stöd av Finlands Banks reglemente i den ändrade lydelse, som det erhållit genom lagen av den 30 oktober 1931, har Banken genom en redan flere gånger förnyad förordning berättigats att avvika från de i 8 § 1 momentet av sagda reglemente ingående bestämmelserna om inlösen av sedlar. Då förordningens giltighetstid i slutet av år 1935 begynte närma sig sitt slut, tog Bankens direktion, enär den ansåg att det ej ännu förefanns någon möjlighet att återgå till en myntfot knuten till guldet, initiativ till en förlängning av förordningens giltighetstid. Bankfullmäktige anslöto sig till direktionens åsikt och hemställde hos Statsrådet om att Finlands Bank med stöd av en förordning skulle berättigas att intill utgången av år 1936 fortfarande få avvika från bestämmelserna i 8 § 1 momentet av reglementet.

Denna rättighet beviljades även Banken.

Pensionerna.

Under det gångna året ha Bankfullmäktige beviljat fem nya pensioner uppgående till sammanlagt 94,000 mark i året.

Avskrivningen av värdelösa fordringar.

Såsom helt och hållet värdelös har avskrivits den tidigare till osäkra fordringars konto överförda resterande räntan å en fordring härstammande från år 1914, Fmk 7,868: 68.

Vid Bankens kontor i Åbo uppdragades under året en försnällning, som belöpte sig

till 208,790 mark 10 penni. Med anledning av försnällningen anställdes vid samtliga kontor en speciell revision utan att annorstädes någon orsak till anmärkningar kunde iakttagas. Det försnällade beloppet har avskrivits.

Revisionen.

De vid 1934 års riksdag utsedda revisorerna, redaktören Artturi Aalto, kommunalrådet Aleksanteri Fränti, redaktören Kaarlo Harvala, jordbrukaren Kaapro Huittinen och jordbrukaren August Kuusisto, verkställde under tiden från den 18 februari till den 4 mars revision av Bankens räkenskaper för år 1934. I enlighet med revisorernas tillstyrkan och med stöd av stadgandena härom i Bankens reglemente ha Bankfullmäktige beviljat direktionen ansvarsfrihet för Bankens förvaltning under år 1934.

Granskningen av lånerörelsen och valutahandeln.

Bankfullmäktige ha under året sex gånger granskat Bankens lånerörelse och övriga placeringar ävensom valutahandeln, nämligen vid följande tidpunkter: den 6 mars, den 30 april, den 11 september, den 3 oktober samt den 3 och den 30 december.

Inventeringen och inspektionen av avdelningskontoren.

a) I huvudkontoret.

Jämlikt 6 § i sin instruktion ha Bankfullmäktige verkställt inventering av hu-

vidkontorets kassavalv och samtliga kassor ävensom lånehandlingar och säkerheter samt panter och depositioner. Vid sagda inventeringar har icke iakttagits någon orsak till anmärkningar.

b) I avdelningskontoren.

Bankfullmäktige ha övervakat, att avdelningskontorens handkassor och valv en gång i månaden samt växlar, skuldsedlar och panter minst tre gånger om året inventerats av kontrollanterna vid kontoren.

Dessutom ha under året samtliga avdelningskontor inspekterats.

Bankens historia.

Med anledning av att Banken i slutet av innevarande år fyller 125 år, ha bankfullmäktige vidtagit åtgärder för utarbetandet av en historik över Banken för åren 1912—1936, vilken historik alltså bildar en fortsättning till den tidigare offentliggjorda 100-års historiken.

Under Bankfullmäktiges inscende stående fonder.

Bankfullmäktige ha till Bankutskottet insänt avskrifter av räkenskaperna för Längmanska och Rosenbergska fonderna samt för Elis Holms nödhjälpsfond för år 1935. Likaså ha bankfullmäktige senaste år till Utskottet insänt avskrift av räkenskaperna för 1893 års undsättningsfond för år 1934.

I syfte att förenkla förvaltningen av 1893 års undsättningsfond och bringa den i överensstämmelse med övriga i Finlands Banks vård befintliga fonders förvaltning ha bankfullmäktige, sedan medlemmarna av sagda fonds förvaltningskommitté ställt sina platser till bankfullmäktiges förfogande, utsett nya medlemmar i förvaltningskommittén inom Bankens direktion.

Kontrollanterna vid avdelningskontoren.

För år 1936 ha Bankfullmäktige på direktionens framställning utsett följande personer till kontrollanter vid avdelningskontoren och till deras suppleanter:

vid kontoret i Åbo: kontrollanter politierådsmannen Ernst Petter Johan Thomé och ekon. kand. Valde Vainio samt suppleanter direktören Juho Heikki Kurkela och handlanden Johan Henrik Fredriksson;

vid kontoret i Björneborg: kontrollanter direktören Johan Odert Rosengren och direktören Toivo Rintala samt suppleanter apotekaren filosofiemagister Fredrik Victor Finnberg och handlanden Juho Antti Airio;

vid kontoret i Wasa: kontrollanter borgmästaren Ivar Wilhelm Hasselblatt och direktören Lauri Aleksander Niimioja samt suppleanter konsult Johan Alfred Viklund och direktören Juho Viljam Waahtoniemi;

vid kontoret i Uleåborg: kontrollanter verkställande direktören Otto Alfons Karhi och justitieborgmästaren Karl Torsten Reinilä samt suppleanter direktören J. K. Korkeakivi och verkställande direktören A. Toivonen;

vid kontoret i Kuopio: kontrollanter lantmätteriingenjören Pekka Juho Rinkinen och kommunalrådet Bruno Ilmoniemi samt suppleanter vicehäradshövdingen Gunnar Valdemar Hellén och verkställande direktören Pekka Karttunen;

vid kontoret i Joensuu: kontrollanter filosofiemagistern Yrjö A. Kankaarinta och agronomen Väinö Muukkonen samt suppleanter filosofiemagistern Taavi Kauhainen och vicehäradshövdingen Mauno Moilanen;

vid kontoret i Sordavala: kontrollanter apotekaren Sven Holsti och direktören Lasse Johansson samt suppleanter direktören Robert Valentin Niskanen och kyrkoherden Oskari Fredrikki Kanervo;

vid kontoret i Wiborg: kontrollanter direktören Ernst Hämäläinen och verkstäl-

lande direktören Hannes Neuvonen samt suppleanter direktören Kusti Soinin och ingenjören Erkki Koivulehto;

vid kontoret i S:t Michel: kontrollanter borgmästaren Erkki Veikko Kuokkanen och politierådsmannen Otto Kinnunen samt suppleanter verkställande direktören Valter Pulkkinen och verkställande direktören Asko Savolainen;

vid kontoret i Tammerfors: kontrollanter justitierådsmannen Kaarlo Haljala och verkställande direktören Mikko Petter Lampén samt suppleanter stadsdirektören Kaarlo Nordlund och ingenjören Erkki Niklas Salminen;

vid kontoret i Tavastehus: kontrollanter kommerserådet Anders Gustaf Skogster och handlanden Johan Verner Fredriksson samt suppleanter fabrikanten Kaarlo Edward Kauppinen och justitierådsmannen Yrjö Jokiranta;

vid kontoret i Jyväskylä: kontrollanter direktören Kaarlo Wilhelm Laitila och apotekaren Eugen Mansnerus samt suppleanter lektorn Herman Hämäläinen och borgmästaren Matti Soini;

vid kontoret i Kotka: kontrollanter handlanden Emil Saxell och verkställande direktören Veikko A. Cajander samt suppleanter direktören H. L. Wennerstrand och stadsfogden Niilo Silenius.

Bankfullmäktige och revisorer.

I Bankfullmäktiges sammansättning ha icke inträffat några förändringar sedan

Helsingfors den 22 februari 1936.

Riksdagens elektorer den 25 oktober 1933 utsågo till bankfullmäktige följande personer:

verkställande direktören *Väinö Tanner*,
filosofiemagistern *Jalo Lahdensuo*,
filosofiedoktorn *Johan Helo*,
jordbrukaren *Vihtori Vesterinen*,
generaldirektören *Hannes Ryömä*,
diplomingenjören *Erik von Frenckell*,
chefredaktören *Eino Kilpi*,
kommunalrådet *Juhani Leppälä* och
kommunalrådet *Taave Junnila*.

Av dessa utgjorde de tre förstnämnda de ordinarie Bankfullmäktige. Som ordförande fungerade undertecknad Tanner och som viceordförande undertecknad Lahdensuo.

Till Bankens revisorer för granskning av 1935 års räkenskaper utsågo Riksdagens elektorer följande personer:

redaktören *Kaarlo Harvala* och till dennes suppleant funktionären *August Valta*,
jordbrukaren *Kaapro Huittinen* och till dennes suppleant jordbrukaren *Kalle Aukusti Lohi*,

jordbrukaren *August Kuusisto* och till dennes suppleant butiksföreståndaren *Onni Hiltunen*,

kommunalrådet *Aleksanteri Fränti* och till dennes suppleant ekonomen *Paavo Saarinen* samt

redaktören *Artturi Aalto* och till dennes suppleant småbrukaren *Matti Lepistö*.

VÄINÖ TANNER.

Jalo Lahdensuo.
Erik v. Frenckell.

Johan Helo.
Eino Kilpi.

Hannes Ryömä.
Juhani Leppälä.

K. N. Rauhala.